

Willem Simonis, kunstenaar en steenhouwer

Aanleiding tot dit verhaal

De woning Balsebaan 112a te Bergen op Zoom is een opvallende woning. De woning kent maar één woonlaag en is ingeklemd tussen woningen met twee woonlagen.

Foto Willem Kruf
op woensdag 13 juli 2022

Dit maakt de huidige eigenaresse nieuwsgierig naar het verleden van de woning en ondergrond. Na onderzoek is eigenlijk veel interessanter het verhaal rond Willem Simonis, oud-bewoner en oud-eigenaar van het onroerend goed.

Willem Simonis en het onroerend goed

In 1959 wordt ene Willem Simonis eigenaar van het perceel.

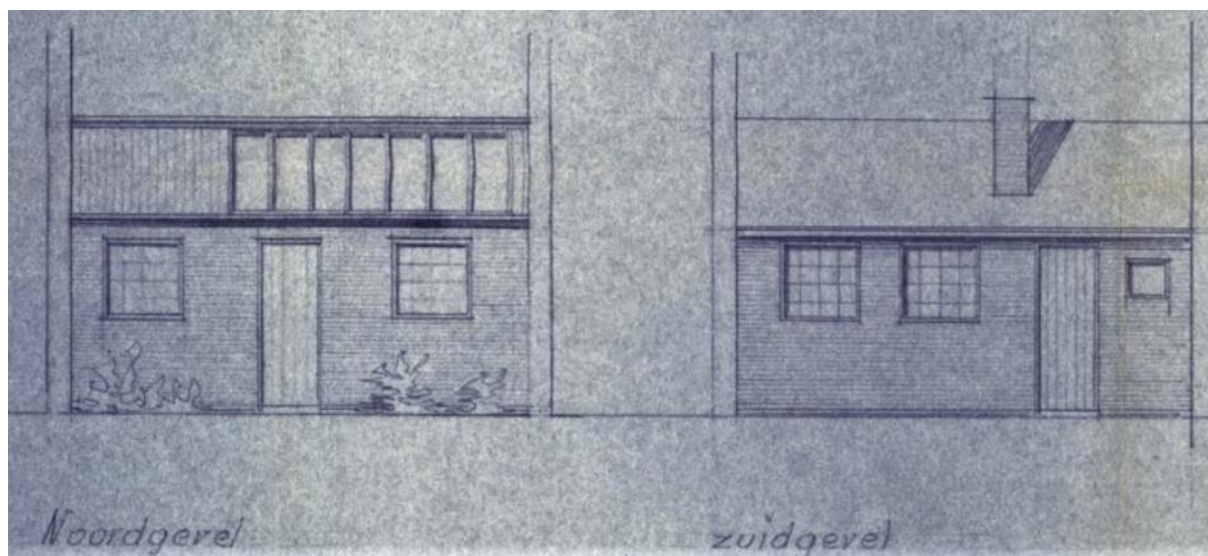

Willem Simonis

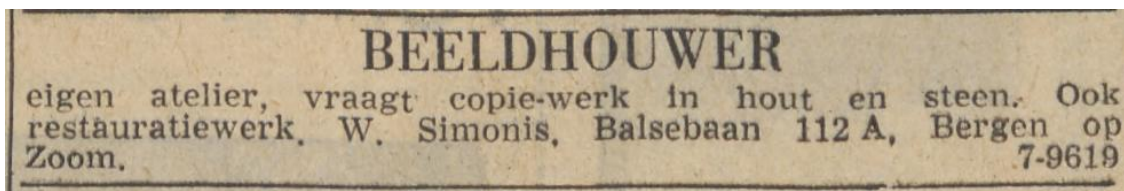
deel van hierna opgenomen groepsfoto van familie Kemperman

Willem heeft een specifieke bedoeling met het perceel. Begin 1959 vraagt Willem een bouwvergunning aan voor een werkplaats. Hij woont dan Grensweg 8 (bij de Kleine Melanen) te Halsteren, nu Bergen op Zoom. Hier zal hij zijn gaan wonen na terugkomst uit Antwerpen, waar hij zijn later te vermelden opleiding heeft genoten.

Het op te richten gebouw dat halverwege het perceel komt te staan ziet er als volgt uit.

Hij heeft dan wel vergunning voor een werkplaats aangevraagd, maar als hij gaat adverteren noemt hij de werkplaats een atelier. Dit blijkt uit twee gelijklopende advertenties in De Volkskrant op de zaterdagen 5 en 26 maart 1960.

Volgens buurtbewoners wordt op de locatie op enig moment ook frites verkocht door.

Geen uitsluitel is verkregen of Willem of een ander de frites verkocht.

In 1961 dient Willem opnieuw een bouwaanvraag in. Hij wil zijn atelier flink uitbreiden, maar de uitbreiding komt niet van de grond. De bouwaanvraag bevat echter wel een mooie waargave van het straatbeeld op dat moment.

De woningen van links naar rechts 116, 114, gat te vullen met 112a, 112, 110, 108, 106 en 104.

Op 14 januari 1969 gelast het gemeentebestuur Willem zo spoedig mogelijk de in uitvoering zijnde werkzaamheden alsnog met de vergunning in overeenstemming te brengen. De brief kent als adres Kastanjedreef 12, Kalmthout, België. Volgens Lexicon Nederlandse beeldende kunstenaars 1750-1950 vertrok Willem op 25 augustus 1965 naar Kalmthout (België). Of aan de brief verder gevolg wordt gegeven blijkt niet uit dossier. Maar op 16 december 1969 maakt de landmeter van het kadaster deze opmeting met een garage aan de straat met daarachter een open ruimte, dan de oude werkplaats en dan weer een open ruimte. Op enig moment komen Willem en zijn Belgische vrouw terug uit Kalmthout en zijn gaan de oorspronkelijke werkplaats weer bewonen. Willem tot zijn overlijden op 1986 en zijn vrouw tot haar overlijden enkele jaren later, aldus de kunstenaars Joop Mijsbergen en Gido Hommes.

De jonge jaren, opleiding en bekwaamheid en verdere leven van beeldhouwer Willem Simonis

Dit aan de hand van mondelinge informatie van de familie Kemperman, voormelde kunstenaars, het boek *Kultuur Etcetera & Bergen op Zoom* van auteurs genoemde Joop en Jan Sanders, gegevens uit het West-Brabants Archief, uit het archief van de Zoo van Antwerpen, websites www.kidor.nl (Kunst in de openbare ruimte), www.ensie.nl, oomzegger Jan Simonis Pietzoon en aantal personen die Willem hebben gekend.

Jan Sanders is, aldus Gido Hommes, ook de persoon die Willem behulpzaam en tot grote steun is.

Jonge jaren

Willem Simonis wordt als zoon van een werkmans in Utrecht geboren op 17 april 1920.

Later verkoopt zijn vader Jan paling in Bergen op Zoom.

Achter: J.H. Simonis. Midden vlnr: Cornelia, A. Bos en Wilhelmina.
Voor vlnr: Adriana, Willem (op schoot) en Godefrida.

Foto's dankzij een tip en herinneringen van oomzegger Jan Simonis, zoon van Willem's broer Piet:

foto links : foto met de eerste vijf van de elf kinderen met Willem als baby komt uit het boek *Bloedverwanten van Prins Maurits* van A.W.E. Dek Uitgever: Rotterdam Zuidhollandse Vereniging voor Genealogie Ons Voorgeslacht 1993.

foto rechts : foto van de fritesstand op de locatie van de atelier van Willem Simonis in Bergen op Zoom.

De bloedlijn in generaties: Prins Maurits van Nassau; 1e bastaardzoon Willem van Nassau; 2e natuurlijke zoon Willem van Nassau; 3e Alida van Nassau; 4e door huwelijk Alida Hendrina Wijnants; 5e door haar huwelijk Philippus Joannes Simonis; 6e Joannes Henricus Simonis; 7e Adrianus Simonis; 8e Johannes Hendrik Simonis; 9e Godefridus Adrianus Simonis; 10e Johannes Hendrikus Simonis; 11e Willem Simonis.

foto rechts : de wagen waaruit vader Jan van Willem paling verkoopt. De wagen komt na zijn overlijden in 1966 terecht in de garage van Willem aan de Balsebaan en wordt gedemonteerd. Van de zijde van de familie Van Kaam verneemt schrijver dat de wagen in onderhoud is bij hun toenmalige garage.

Uit de woonhuiskaarten 1920-1938 valt op te maken dat het gezin waartoe Willem behoort rond 1929/30 in Bergen op Zoom woont en wel op Nieuw-Borgvliet in het huis Maarten Trompstraat 7. Voormeld boek leert dat echter reeds in 1925 een kind in Bergen op Zoom is geboren. Een neef van Willem herinnert zich dat Willem tijdens WO II en kort daarna bij zijn moeder komt eten en dat vader Simonis paling verkoopt. Na de oorlog boetseert Willem aan de keukentafel in een circa 6 centimeter dik kleitabiet de woorden "Je maintiendrai". Rondom de woorden brengt Willem versierselen aan. Toen iemand er op wijst dat de letter r is vergeten, verdwijnt het tabiet.

Willem vertrekt naar Antwerpen

In de jaren dertig van de twintigste eeuw krijgt Willem op Onze Lieve Vrouw ter Duinen in Ossendrecht lessen in tekenen en boetsen van beeldhouwer Pierre Raaymakers. Na enige tijd leert hij ook steen kappen. Zijn moeder overlijdt in 1945. Van 1946 tot en met 1951 volgt Willem een opleiding aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen in de disciplines tekenen, boetsen, etsen, schilderen en keramiek. Daarna volgt Willem tot 1954 de discipline beeldhouwen onder leiding van professor H. Puvrez aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen. Ondertussen loopt Willem in november 1952 het Spuihuis in Bergen op Zoom binnen. Hier ontmoet hij Joop Mijsbergen die daar tekenles krijgt van de bekende Louis Weyts.

Bekostiging van de studies

Brieven in december 1950 geven een beeld van de situatie rond Willem. Willem, die dan dertig jaar is, komt voort uit een zwak sociaal milieu, hij heeft de b.l.o.-school gevolgd en zijn moeder is vijf jaar eerder overleden. Het geschrevene komt voort uit brieven waarin wordt getracht bijdragen los te krijgen voor zijn sedert 1946 gevolgde studie voor beeldhouwer aan de Academie voor de Kunsten te Antwerpen. Tot 1950 heeft hij in zijn levensonderhoud voorzien door naast de studie te werken. Maar de volgende twee jaar wordt het een dagstudie, zodat de nevenwerkzaamheden niet meer kunnen worden verricht. Het beroep op het Ministerie van Onderwijs en het Comité voor de Zomer-postzegels is tevergeefs. Het betreft een studie in het buitenland. Een studie die ook in Nederland kan worden gevolgd. De burgerlijke instelling voor Maatschappelijk Hulpbetoon komt wel over de brug. Ook wordt een beroep gedaan op het Provinciaal Anjerfonds, maar niet bekend is hoe dit uitpakt.

De in 1946 geboren oud-Borgvlieter Adri Verbraak herinnert zich Willem. Willem met het uiterlijk van een vrijbuiters die op zijn moter uit Frankrijk kwam. Adri vermoedt dat hij daar geld verdiende tijdens de druivenoogst. Hij bezoekt garagebedrijf Van Laarhoven op Nieuw-Borgvliet om, naar Adri aanneemt, daar te sleutelen aan de moter. Tim Kemperman weet uit een familieverhaal dat Willem in Frankrijk beelden maakt voor een communistische burgemeester van een kleine gemeente. Oom Niek van Tim weet dat Willem enkele jaren in het Zuidfranse Perpignan vertoeft.

Schenker van de studiebijdrage wordt niet teleurgesteld

Tijdens deze opleiding vervaardigt Willem een dierplastiek, een beer van gips, waarvoor hij in 1953 de 'Bugatti-aanmoedigingprijs' krijgt.

Bron: Collectie Museum het Markiezenhof, Bergen op Zoom, foto Bart van Eekelen.

Uitreiking van de prijs

Gie Robeyns, stafmedewerker Archief en Roerend Erfgoed van de K.M.D.A. (= Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen), is zo vriendelijk een gedeelte van

toe te zenden. Hierin wordt verslag gedaan van de prijsuitreiking.

“ **De Prijs Bugatti 1953.** Met de bedoeling na de oodogsdepressie de dierenkunst te stimuleren, heeft de K. M. v. Dierkunde in 1946 de Prijs Verlat voor schilderkunst en de Prijs Bugatti voor beeldhouwkunst ingesteld. Elke jaar wordt een dezer prijzèn uitgeschreven onder de leerlingen en oud-leerlingen van het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten van Antwerpen. In 1953 werd de Prijs Bugatti voor de vierde maal uitgeschreven en de uitreiking er van had plaats op 7 April 1954 tijdens een receptie in de salons van het Instituut. .... De Prijs Bugatti 1953 werd toegekend aan de jonge beeldhouwster Suzanne Fabry.” De verdere 4 deelnemers, waaronder Willem, krijgen na de laureate de aanmoedigingsprijs. Prof. Puvrez wordt gefeliciteerd orn de bereikte resultaten en de laureate en de deelnemende beeldhouwers worden geluk gewenst.

Photo P. Favresse.

De laureaten van de Prijs Bugatti 1953 met hun werken. — In het midden Mevrouw Suzanne Fabry echtgenote Scheurer die de prijs behaalde.

Willem staat met zijn Ijsbeer links op de foto.

Nadere informatie van zijn vriend in die tijd kunstenaar Joop Mijsbergen leert, dat Willem heel goed is in het zogenaamd “uitpakken” van gegoten gipsen modellen voor beelden. Hij beheerst en verbetert die techniek. Een procedee, dat professoren van de academie niet (goed) machtig zijn.

Rembrandt Bugatti toegelicht

Aan een artikel van het Belgische De Tijd van 14 juni 1990 ontlene we: “In 1947 stichtte de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen de tweejaarlijkse 'Prijs Rembrandt Bugatti' voor het skulpteren van dieren en dit tot aanmoediging van de studenten van de Koninklijke Akademie voor Schone Kunsten van Antwerpen.” De van geboorte Italiaan Rembrandt Bugatti, een jongere broer van ontwerper/bouwer van de fameuze auto's, is een gevierd beeldhouwer van dieren, hiertoe bezoekt hij veel de Antwerpse Zoo. De dieren zijn zijn modellen.

Hij leeft van 1884 tot 1916.

Terugkeer naar Bergen op Zoom

Na zijn studie keert Willem terug naar (nu) Bergen op Zoom, want zoals uit de eerder vermelde aanvraag van 1959 voor een bouwvergunning woont hij aan de Grensweg te Halsteren. In maart 1960 is zijn adres Balsebaan.

Lokale betrokkenheid van Willem

Zoon Niek van kunstenaar, beeldhouwer Gerrit Kemperman tipt mij over betrokkenheid van Willem bij de Bergse Vastenavond en wel met betrekking tot veldtekens. Het boek "Edde Gij 't" van Maarten Versluis en Burthy Matthijs vermeldt die betrokkenheid. Willem maakt de veldtekens in de jaren 1958, 1959, 1960 en 1961. De ontwerpen zijn van Willem's leermeester Louis Weijs en eigendom van de Stichting Vastenavond. Omtrent het veldteken 1958 vermeldt het boek "Het boetseerwerk en het bakwerk werden nu verricht in de Langstraat in Halsteren bij Willem Simonis. In een klein, knus schuurtje was hij dagen bezig om de klei in gipsvormen te drukken tot een mooi bloempotje."

De tekens van bakklei werden elders afgebakken behalve in 1961. Toen bakt Willem de tekens af in een eigen oven in de Balsebaan. De door Willem in klei vervaardigde veldtekens in beeld na beschilderen en een ook onbeschilderd.

Ingekleurde foto's zijn van Agge mar leut et 4 x 11.

Willem is eerst lid van de kunstenaarsvereniging "Het Markiezenhof". Als lid neemt hij deel aan de expositie van die vereniging. De expositie werd gedurende de afgelopen 10 dagen, in het Markiezenhof gehouden, zo vermeldt het Brabants Nieuwsblad op maandag 24 oktober 1960. In de eerdere editie van die krant van woensdag 19 oktober 1960 worden de deelnemers en hun inzending vermeld. Ook die van Willem. De in het artikel vermelde "Ijsbeer" staat eerder in dit verhaal op foto.

WILLEM SIMONIS. „Ijsbeer” en „dansend paartje” hebben kwaliteiten die zeker beloften inhouden. De terra-cotta kopjes lijken ons aanzienlijk zwakker. Naast het aantrekkelijk „meisjesfiguurtje” viel ons het „kruisbeeldje” op. Hoe kinderlijk gedaan het ook lijkt, het is meditatief. Rust en overgave zijn er in te ontdekken, als men het van uit de juiste gezichtshoek beziet. Er zal overigens nog hard gewerkt dienen te worden.

Bron van afbeeldingen bovenstaande kopjes Collectie Museum het Markiezenhof, Bergen op Zoom, foto Bart van Eekelen

Later in 1960 wordt Willem lid van de nieuwe kunstkring Etcetera, waarvan hij zelfs penningmeester is.

Voor de genoemde terra-cotta kopjes in het krantenartikel zie verderop in dit verhaal.

Aan de eerste tentoonstelling van de kunstkring neemt Willem deel met het beeld rechts op de foto.

Bron: deel van foto "Eerste expositie Kunstkring ETCETERA" op pagina 13 van boek *Kultuur Etcetera & Bergen op Zoom*

Joop meldt ten aanzien van de persoon Willem in zijn boek "maar hij was op zijn krachtig stemgeluid na een zachtardig mens" en ten aanzien van zijn penningmeesterschap "Hij beheerde met behulp van een oude sigarenkist onze kas, waar bij mijn weten niet meer dan 40 gulden zat".

Overigens herinneren alle informanten zich Willem als een aparte en goedaardige man, maar ook een bon vivant.

Willem herstelt een madonnabeeld

Oomzegger Jan heeft nog een gevouwen krantenknipsel in de oude stukken van zijn moeder gevonden. Een artikel in Brabants Nieuwsblad op donderdag 27 februari 1975. Het artikel kopt

BEELD VAN SOKKEL GESTOTEN
**Willem Simonis herstelt
madonna van de Carmel**

*Monumentje van
Piet van Dongen*

Volgens het krantenbericht is tijdens de carnavalsdagen het Mariabeeld bij het (nu verdwenen) Karmelietessenklooster aan de Halsterseweg door vandalen van zijn sokkel getrokken. Het beeld is vervaardigd door de bekende kunstenaar Piet van Dongen in opdracht van de buurtbewoners van het klooster. De bewoners komen gelukkig door het oorlogsgeweld tijdens WOII heen en mogen bij onraad in de kelders van het zusterklooster schuilen. Als dank bieden zij de zusters het door Piet van Dongen gemaakte Mariabeeld aan. Willem herstelt de beschadigingen door het vandalisme. Hij doet dit in zijn kleine werkplaats onder de gewelven van de Gertrudiskerk. Op de foto links hersteller Willem en rechts maker Piet. In het midden het Mariabeeld.

Nu staat het beeld openbaar zichtbaar tegen de zuidgevel van de Gertrudiskerk. Maarten Coldeweijer, een omzegger van schrijver en stadsgids, heeft het beeld op een zonnige oktobermiddag in 2022 gefotografeerd.

Nog twee werken van Willem

De kan en kop met schotel uit de collectie van Het Markiezenhof. Foto Bart van Eekelen. Deze creaties maakt Willem voor het verwerven inkomsten met hulp van Gido Hommes, aldus de toelichting van laatstgenoemde.

Het kruisbeeld van Christus is een creatie van Willem door hem geschonken aan en in bezit van Gido Hommes, die de foto aanlevert en aangeeft Willem te hebben geholpen en van hem te hebben geleerd.

Steen- en beeldhouwer bij grote restauratiewerken samen met familie Kemperman

Als steenhouwer is Willem met de Bergse steen- en beeldhouwers familie Kemperman tot 1972 betrokken bij de restauratie van de grote kerktoeren in Zierikzee, zo valt in de Provinciale Zeeuwse Courant en Zierikzeesche Bode op vrijdag 22 september 1972 (Krantenbank Zeeland) te lezen.

'DIKKE TOREN' TE ZIERIKZEE GERESTAUREERD
St. Lievens Monstertoren na 15 jaar uit de steigers
Peene vertelden dat vanaf oktober 1957 gewerkt is met gemiddeld acht bouwvakkers. Daarnaast waren ook een aantal beeldhouwers bij het werk betrokken. Dat waren vader en zoon Kemperman uit Bergen op Zoom, W. Simonis, eveneens uit de Krabbenstad, en Wessel van

Goede organisatie
Beeldhouwer Wessel van Strien dankte in 't bijzonder de heer Peene voor de uitstekende wijze waarop het dagelijks werk werd georganiseerd. Hij dankte ook de collega's Kemperman en Simonis voor de ondervonden samenwerking. Een kort dankwoord sprak ook de heer Simonis.
Namens de beeldhouwers sprak de heer Kemperman van een geslaagde restauratie, dankzij aller samenwerking en de goede sfeer op het werk.

Beeldhouwer Gerrit Kemperman heeft dan 17 jaar eerder een gedenksteen van de Nederlandse componist Jacob Obrecht vervaardigd. Dit aldus dagblad Trouw op maandag 24 oktober 1955 (Delpher kranten)

Deze steen wordt naar ontwerp van de heer ir. De Wilde, die met de restauratie van de Grote Kerk is belast, gehouwen door de beeldhouwer G. A. Kemperman te Bergen op Zoom.

en een expositie heeft hij reeds in 1950, aldus Dagblad De Stem op 13 december 1950 (Krantenbank Zeeland)

G. KEMPERMAN,
een jong beeldhouwer
te Bergen op Zoom
„Ik werk, zoals ik denk dat het 't beste is”
AAN de Parallelweg te Bergen op Zoom woont een beeldhouwer. Hij is jong en zeer bescheiden. Hij heeft moed en hij bezit de heilige overtuiging, dat hij zijn medemens iets te zeggen heeft door middel van zijn artistieke talenten.

Madonna-beeld van G. Kemperman voor de nieuwe kerk in Braamt

Gerrit, zoon Theo Kemperman en Willem Simonis zijn als beeldend kunstenaar en steenhouwer ook betrokken bij de restauraties van het stadspaleis Het Markiezenhof en de Sint-Gertrudiskerk in Bergen op Zoom (1963 – 1987). Het bedrijf, nu de derde generatie met Tim aan het roer, bestaat nog steeds <https://www.kempermanrestauratie.nl>

De hoofden rechts naast de twee onderstaande foto's zijn van de twee leiders van de restauratie van de Gertrudiskerk. Zij bevinden zich hoog in de genoemde kerk en zijn gebeeldhouwd door Willem. Foto's en verhaal erbij lees boekje van Ad Rooms en fotograaf Dick Vermaas met titel "Verborgene verhalen Sporen uit een Bergs verleden".

De steenhouders voor de toren van de kerk te Zierikzee uit familie-archief Kemperman. Links Theo Kemperman en derde van links Willem Simonis.

De heren op de foto en hun opvolgers zullen met dit gereedschap hebben gewerkt en werken.

Bron: <https://www.facebook.com/KempermanRestauratie>

En foto van Willem Simonis en Theo Kemperman in januari 1974 (collectie Niek Kemperman)

Niek Kemperman herinnert zich ook dat Willem toen vrijgezel gast aan tafel is bij het gezin Kemperman wonende op Nieuw-Borgvliet.

In opdracht van kunstenaar John van Kooten beeldhouwt Willem in 1976/77 twee mensenhoofden als sluitsteen van de bovenramen van zijn toenmalige woning 't Lammeken aan de Dubbelstraat.

John heeft het werk toegelicht vanuit de gedachte van de Vrijmetselarij. Het hoofd links is een vrouw, de maan, en rechts de man, de zon.

Model voor het vrouwenhoofd is de bardame van de toenmalige Moïzes, Fortuinstraat, hoek Molstraat, en de man is Willem zelf. Vergelijk de man met Willem op de kleurenfoto.

Fotograaf: Hans Jordans

Het prijswinnend plastiek van de Ijsbeer krijgt eerbetoon

Het hiervoor afgebeelde model in gips dient als uitgangspunt voor de bronzen beer aan de Van Heelulaan, hoek Sterrelaan. De levensgrote beer werd geboetseerd in de schuur van collega kunstenaar Henk Göbel die ook meegeholpen heeft het beeld in brons te gieten. Het beeld is geplaatst in 1975. Overigens staat het beeld Paarden van Henk Gobel bij winkelcentrum Gageldonk.

Foto's Willem Kruf, augustus 2022

Gelukkig heeft Willem dit eerbetoon nog meegemaakt, want hij overlijdt op 29 april 1986.

De ijsbeer als eerbetoon verdwijnt helaas

Net na afronden van dit verhaal op 14 september 2022 krijgt opsteller op donderdag 29 september 2022 dit twitterbericht onder ogen.

Een bericht te triest om waar te zijn.

Kijkende naar verleden zal de naam "Beer" overigens "Ijsbeer" moeten zijn.

Daarna wordt hij nog door BN De Stem gebeld en verschijnt op zaterdag 1 oktober 2022 dit artikel in de krant.

► Kunstwerk 'De Beer' stond al 47 jaar in Bergen op Zoom

Zwaar bronzen beeld van Simonis gestolen

Het is een triest gezicht op het grasveld op de hoek aan Zonneplein en Sterrelaan: een overgebleven voetstuk waar zo'n 47 jaar lang het beeldhouwwerk 'De Beer' van Willem Simonis op stond. Het beeld is gestolen, de gemeente doet aangifte.

Nikita Boon
Bergen op Zoom

Hoe het beeld ontvreemd is, is nog altijd een raadsel. „Er moet haast een hijskraan aan te pas zijn gekomen, want het is gemaakt van brons en weegt behoorlijk wat”, vertelt Willem Kruf. Hij deed eerder dit jaar onderzoek naar de beeldhouwer Willem Simonis, die het beeld geboetseerd heeft.

Zo ontwierp Simonis De Beer al tijdens zijn studie in de jaren veertig, aan de Academie voor de Schone Kunsten in Antwerpen. Toen maakte hij het beeld van gips.

„Daarvoor kreeg hij in 1953 de Buggatti-aanmoedigingsprijs”, aldus Kruf.

In 1975 geplaatst

Na zijn studie keerde beeldhouwer Simonis terug naar Bergen op Zoom en werd hij onder andere lid van kunstenaarsvereniging 'Het

▲ In 2008 werd 'De Beer' herplaatst.

FOTO TONY PRESSER/HET FOTOBURO

Markiezenhof in 1960'. „Het gegipste model van De Beer werd het uitgangspunt van de uiteindelijke bronzen beer”, legt Kruf uit. Deze levensgrote beer werd in 1975 ge-

plaatst op de hoek van de Sterrelaan.

De gemeente Bergen op Zoom heeft inmiddels aangifte gedaan wegens diefstal van De Beer. „We zijn enorm geschrokken”, laat woordvoerder Erwin Stander weten. „Kunst staat er om gezien te worden en daar moet je gewoon vanaf blijven.”

Vaker last van vandalisme

Het onderzoek ligt momenteel in handen van de politie. De gemeente hoopt dat eventuele getuigen zich nog melden. „Maar of we het beeld ooit nog terugvinden is nog maar de vraag”, aldus Stander.

Het is niet de eerste keer dat de gemeente last heeft van vandalisme en diefstal, vertelt Stander. Zo werd in 2013 het Lezend Meisje uit voorzorg weggehaald van het muurtje bij de bibliotheek in Halsteren. In 2019 kreeg het beeld een nieuwe plek op het Dorpsplein. En in 2020 werden bronzen geitjes op de Plaat gestolen.

en tot slot over auteursrechten gesproken.

Omzegger Jan Simonis tipte dat er een schenking plaatsvond aan museum Markiezenhof. Bart van Eekelen MA, medewerker Collectiebeheer van Cultuurbedrijf, Markiezenhof heeft dit op 3 november 2022 per mail bevestigd en geeft daarbij aan dat ook het auteursrecht op de kunstwerken zelf is overdragen.

Opgemaakt op vrijdag 9 september 2022,

aangepast op dinsdag 13 en woensdag 14 september 2022 en dinsdag 4, vrijdag 7, woensdag 12, donderdag

13, maandag 17, woensdag 19 en donderdag 20 oktober 2022, donderdag 3 november, dinsdag 15 november 2022 en maandag 3 januari 2023